

***** poczatektekstu

(...)_01

[Przewodniczący Krzysztof Adamiak 00:01:41.685]

Sygnatura akt I Ca 275/18. Powód M. D. w dniu 11 stycznia 2018 roku wystąpił z pozwem przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Zakład Karny w C. o zapłatę kwoty 20.000złoty wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od daty wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jako podstawę żądania wskazał żądanie zadośćuczynienia w związku z doznaną krzywdą za cały okres pozbawienia wolności w tym zakładzie karnym i naruszenie przez funkcjonariuszy Pozwanego artykułu 417 paragraf 1 Kodeksu cywilnego, 24 paragraf 1 Kodeksu cywilnego oraz artykułu 6, 3, 6, 8, 14 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. W uzasadnieniu wskazał, że w trakcie pobytu w pozwanej jednostce pozwany zakład nie zapewnił mu odpowiednich warunków pobytu, w szczególności w nocy z 2 na 3 września 2017 roku w związku z reanimacją osadzonego w celi obok. Również w jego celi przez 1,5 godziny świeciło się światło, iż obie cele mają połączoną instalacją elektryczną. Pomimo tego następnego dnia przeprowadzono apel o godzinie 6:15 w związku z tym przerwano mu sen. Natomiast w dniu 15 października 2017 zabrano Powodowi spodenki, krótkie dresy, krótki spodenki oraz dresy, jak również w dniu 21 grudnia 2017 zabrano Powodowi odtwarzacz DVD, który znajdował się w innej celi, pomimo wcześniejszej zgody na to wydanej przez funkcjonariusza służby więziennej 19 grudnia 2017 roku. Z kolei w dniu 21 grudnia 2017 roku został wypisany wniosek o ukaranie Powoda za trzymanie jedzenia poza oknem, pomimo tego, że we wszystkich celach osadzeni tak przechowują jedzenie. Ponadto Powód zarzucił, iż w pozwanej jednostce środki higieny są wydawane z opóźnieniem, zamiast do 5 każdego miesiąca wbrew obowiązującym przepisom. Podniósł nadto, że w celi numer 201/2 przebywają osoby zatrudnione przy wydawaniu posiłków wspólnie z osadzonym, który jest nosicielem wirusa HIV i HCV, co stwarza zagrożenie dla życia i zdrowia osadzonych. Jednocześnie zarzucił, że pozwany zakład karny nie prowadzi wymiany tak zwanej odzieży skarbowej osadzonym, jest wydawany tylko 1 komplet odzieży i jak się zabrudzi to nie mają nic na zmianę w czym chodzić. Dodatkowo kurtki wydawane przez funkcjonariuszy na spacer są wspólne, gdyż nie są indywidualnie wydawane do celi, tylko są przechowane w pomieszczeniach i dlatego nie można, i dlatego można się od nich zarazić różnymi chorobami zakaźnymi, gdyż kurtki te nie są dezynfekowane po każdym użyciu. Niezależnie od tego podniósł, że listy urzędowe przesłane osadzonym są wydawane z opóźnieniem, to jest niezgodnie z prawem. Pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Zakład Karny w C. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości jako całkowicie bezzasadnego, kwestionując zarówno podstawy faktyczne dochodzonego roszczenia, jak też ewentualność ewentualnego zadośćuczynienia. Pozwany wskazał, iż wszystkie zarzuty podnoszone przez Powoda są bezzasadne. Wyrokiem z 19 czerwca 2018 roku sygnatura akt I C 34/18 Sąd Rejonowy w Zambrowie oddalił powództwo M. D. przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Zakład Karny w C. o zapłatę 20.000złoty. Równocześnie Sąd Rejonowy zasądził od Powoda na rzecz Pozwanego kwotę 3.617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu stanowiących koszty zastępstwa prawnego w sprawie. Podstawą powyższego wyroku były następujące ustalenia faktyczne. Skazany M. D., syn K. urodzony 29.09.1980 roku w ramach odbywania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności został osadzony na okres od 13 czerwca 2017 do 24 stycznia 2018 roku w Zakładzie Karnym w C. typu zamkniętego dla recydywistów penitencjarnych i w zwykłym systemie wykonywania kary. Przebywał na oddziale 3.cim, w pawilonie mieszkalnym oznaczonym literą B, w celi oznaczonej numerem 214, w którym w tym czasie przebywało łącznie 3 osadzonych, przy czym krótkotrwale w tej celi przebywało również 2 osadzonych, natomiast jedynie przez pierwszy dzień pobytu Powód spędził w celi oznaczonej numerem 4 w oddziale pierwszym pawilonu B, po czym 14 czerwca 2016 roku został przeniesiony właśnie do celi numer 214. Przedmiotowy Zakład Karny w C. został powołany zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości 20 czerwca 2001 roku i jest zakładem karnym typu zamkniętego, przeznaczonym dla tymczasowo aresztowanych, skazanych, osób odbywających karę pozbawienia wolności po raz pierwszy w zakładzie typu zamkniętego, półotwartego i otwartego oraz skazanych młodocianych zakwalifikowanych do odbywania kary w zakładzie karnym typu półotwartego. Przedmiotowa jednostka podlega Dyrektorowi Okręgowej Służby Więziennej w B.. Została przygotowana w odpowiedni sposób, aby właściwie wypełniać swoje przeznaczenie i spełnia w tym zakresie wszystkie wymagane przepisami prawa międzynarodowego, też krajowego normy związane z wykonywaniem kary pozbawienia wolności, które są regulowane w szczególności przepisami ustawy z 6 czerwca 97 roku, Kodeks

karny wykonawczy oraz wydawanych na jego podstawie aktów wykonawczych, w tym rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 19 grudnia 2016 roku w sprawie warunków bytowych osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych, jak też przepisów wewnętrznych, to jest zarządzenia Dyrektora Zakładu Karnego w C. z 31 stycznia 2017 w sprawie ustalenia porządku wewnętrznego w Zakładzie Karnym w C.. Cele mieszkalne w Zakładzie Karnym w C. zostały wyposażone w odpowiedni sprzęt kwaterunkowy zapewniający osadzonym osobne miejsce do spania, miejsce do spożywania posiłków, odpowiednie warunki higieny poprzez wyposażenie osadzonych w niezbędne środki higieny osobistej oraz środki do zachowania czystości w celi. Wszystkie cele mieszkalne spełniają normy przewidziane prawem budowlanych oraz wymagania techniczne ochronne, to jest zapewnienie właściwego oświetlenia naturalnego i sztucznego, właściwe funkcjonowanie urządzeń grzewczych i wentylacyjnych, a także drzwi i okien umożliwiające dostęp świeżego powietrza. Budynek wraz z celami mieszkalnymi przechodzą regularne, przewidziane przepisami kontrole i przeglądy zarówno co do stanu technicznego, jak też warunków sanitarnych. Pawilon mieszkalny, w którym przebywał M. D. został oddany do użytku 52005 roku po przeprowadzeniu generalnego remontu tego obiektu i przystosowaniu do wszelkich obowiązujących reguł i norm prawnych zarówno budowlanych, jak i wynikających z warunków odbywania kary pozbawienia wolności. W celach na bieżąco jest wykonywana wizytacja pod kątem wyposażenia i sprzętów kwaterunkowych, sprawdzenia stanu technicznego pomieszczeń oraz samego sprzętu znajdującego się w celach. Wszelkie uwagi odnośnie wyposażenia celi, stanu technicznego urządzeń sanitarnych, ścian, sufitów, przecieków, zawilgoceń, awarii instalacji są na bieżąco realizowane. Cele mieszkalne, w których przebywał osadzony M. D. miały wydzielone od reszty pomieszczenia ścianami kąciek sanitarny z umywalką i miską ustępową. Przynajmniej raz w tygodniu każdy z osadzonych miał zapewnioną możliwość korzystania z ciepłej kąpieli w łaźni. Dostawy ciepłej wody do cel realizowane są zgodnie z porządkiem wewnętrznym zakładu ustalonym przez dyrektora Zakładu Karnego w C.. Każda cela mieszkalna wyposażona jest w instalację oświetleniową oraz gniazdkową, które zostały wykonane zgodnie z projektem budowlanym, na skutek czego między innymi cela mieszkalna numer (...), w której odbywał karę M. D. jest połączona wspólnym włącznikiem światła z sąsiednią celą oznaczoną numerem 213. Podobnie sparowane są pozostałe cele. Ilość gniazdek elektrycznych w celach mieszkalnych uzależnione jest od wielkości cel, między innymi dla 3 osób przeznaczony, dla cel przeznaczonych dla do 3 osób przewidziana jest tylko jedno gniazdko elektryczne podwójne. Tym niemniej osadzeni mogą wnioskować o wydanie przedłużacza wielowtykowego. Dostarczanie energii elektrycznej do cel mieszkalnych oraz włączanie i wyłączanie oświetlenia w godzinach nocnych również reguluje obowiązujący w jednostce porządek wewnętrzny. Osadzeni w tym zakładzie karnym mają możliwość korzystania z codziennych spacerów, zajęć świetlicowych, biblioteki oraz usług religijnych, zaś w pawilonie B znajdują się 2 wydzielone boiska do zajęć sportowych, kaplica, kantyna. Osadzeni mają również zapewnione bezpłatne świadczenia zdrowotne. Na terenie jednostki ambulatorium. Leczenie farmakologiczne jest zagwarantowane zgodnie z wymogami medycznymi, a także dostępne są artykuły sanitarne. W przypadku niedostępności jakiegoś leku są one wykupywane na podstawie recepty w aptece wolnościowej służby więziennej. Świadczenia zdrowotne udzielone są skazanym przede wszystkim przez podmioty lecznicze dla osób pozbawionych wolności, jednakże w szczególnych sytuacjach dopuszczalne jest tu działanie również zewnętrznymi podmiotami leczniczymi. Posiłki w pozwanym zakładzie karnym są przygotowane i wydawane zgodnie z obowiązującymi zasadami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 19 lutego 2016 roku w sprawie żywienia osadzonych w zakładach karnych. W przypadku pawilonu B odbywa się to w ten sposób, że posiłki są przygotowane i porcjowane w kuchni, następnie przewożone w termosach do poszczególnych oddziałów, gdzie osadzeni z poszczególnych cel mieszkalnych ustawiają stoliki na korytarzu oddziału z czystymi naczyniami, do których jest wydawany posiłek. Po odbiór posiłku osadzeni zgłaszają się indywidualnie. Niezwłocznie po nałożeniu, z zachowaniem kolejności, bez zakłócania przy tym porządku w celi mieszkalnej. Same spożywanie posiłku przez osadzonych odbywa się już w celi mieszkalnej, przy przeznaczonym do tego stole. Proces wydawania posiłków odbywa się pod nadzorem funkcjonariusza służby więziennej, który czuwa nad przestrzeganiem porządku i higieny pracy podczas pracy osadzonych. Posiłki są przygotowane i wydawane przez specjalnie wyznaczone do tego osoby, innych osadzonych, którzy są zatrudnieni konkretnie w tym celu po uprzednim zbadaniu przez lekarza medycyny pracy oraz uzyskaniu pozytywnego orzeczenia specjalisty, a także wykonaniu badań sanitarno, to jest posiadają oni aktualne orzeczenie lekarskie do celów sanitarno. Zarówno sposób przygotowania i wydawania, jak też sama jakość serwowanych posiłków jest przedmiotem systematycznej kontroli Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Z.. Ostatnia kontrola miała miejsce w dniu 28 lipca 2016 roku i nie stwierdziła żadnych nieprawidłowości, ani zastrzeżeń. [ns 00:11:45.174] posiłki nie mogą być przechowywane przez osadzonych w celach

mieszkalnych w celu późniejszego ich spożycia. Natomiast osadzeni mogą nabywać żywność paczkowaną w kantine, znajdującej się na terenie zakładu karnego. Do przechowania żywności w celach mieszkalnych każdy z osadzonych ma do dyspozycji swoją wiszącą szafkę, która również podlega kontroli kwatermistrzów oddziału w ramach wizytacji cel mieszkalnych. Skazani odbywający karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym typu zamkniętego, w którym odbywał karę Powód, korzystają z odzieży dostarczanej przez administrację zakładu, przy czym dozwolone jest korzystanie przez osadzonych z własnej bielizny i obuwia, jednakże w limitowanej ilości oraz rodzaju. W przypadku stwierdzenia przekroczenia tych limitów, rzeczy te są przekazywane do magazynu depozytowego. Ponadto osadzeni mają do dyspozycji własną piżamę do spania. Wymiana odzieży wydawanej przez zakład karny odbywać się na pisemną prośbę osadzonego, przy czym nie częściej niż 1 raz w miesiącu, natomiast w przypadku jej uszkodzenia jest ona wydawana na bieżąco w razie potrzeb osadzonych. Odzież wydawana osadzonym spełnia wszelkie normy użytkowe. Z reguły jest ona prana przez podmiot zewnętrzny, który zajmuje się również naprawą ewentualnych drobnych uszkodzeń, ale może również być prana osobiście przez osadzonych. Ponadto osadzonym, którzy deklarują chęć udziału w zajęciach sportowych, wydawany jest dres i krótkie spodenki. Kurtki zimowe są wydawane indywidualnie według zgłaszanych przez osadzonych potrzeb na okres zimowy, a także w zależności od warunków atmosferycznych na okres przejściowy, to jest na okres spaceru, zatrudnienia lub transportu. Kurtka jest przechowywana przez funkcjonariusza służby więziennej, wyznaczonego przez dyrektora jednostki. Natomiast w okresie letnim jest dawana do magazynu ...

[koniec części (...)_01]

(...)_02

[Przewodniczący 00:13:21.000]

...przed wyjściem na spacer osadzeni mogą skorzystać z ogólnodostępnych [**ns 00:13:24.902**], które znajdują się w pomieszczeniach administracyjnych obok miejsca spaceru. Powyższy sposób wydawania kurtek był przedmiotem kontroli Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Z. w dniu 19 listopada 2010 roku i nie zgłoszono wówczas żadnych uwag do sposobu wykonywania tych zadań. Każdy z osadzonych w zakładzie karnym otrzymuje środki higieny osobistej oraz środki do utrzymania czystości na dany miesiąc zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości 19 grudnia 2016 roku w sprawie warunków bytowych osób osadzonych zakładach karnych i aresztach śledczych, w którym określono w szczególności rodzaj, ilość przysługujących środków. Środki te osadzeni otrzymują do 5 dnia każdego miesiąca, zaś odbiór kwituje podpisem starszy celi zgodnie z porządkiem wewnętrznym. Niezależnie od tego osadzeni mają możliwość zakupu powyższych artykułów co najmniej 3 razy w miesiącu w miejscowej kantine. W trakcie pobytu w Zakładzie Karnym w C., to jest przez okres niecałych 7 miesięcy M. D. wystąpił z kilkunastoma pismami stanowiącymi różne wnioski oraz skargi dotyczące funkcjonowania zakładu, warunków bytowych oraz pracy funkcjonariuszy służby więziennej, które były skierowane do dyrektora zakładu karnego, dyrektora Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w B., sekcji penitencjarnej Sądu Okręgowego w Łomży, a także do Ministra Sprawiedliwości w szczególności były to wnioski z 1 czerwca 2017, 29 czerwca 2017, skarga z 20 lipca 2017, wniosek z 6 kwietnia 2017 roku, skarga z 28 czerwca 2017 roku, skarga z 9 września 2017 roku, skarga z 29 września 2017 roku, skarga z 19 grudnia 2017 roku, skarga z 11 stycznia 2018 oraz skarga z 23 stycznia 2018 roku. W nocy z 2 na 3 września 2017 roku w celi numer 213 na oddziale trzecim pawilonu B, to jest sąsiedniej celi powoda prowadzona była reanimacja jednego z osadzonych w związku z czym wyłączone zostały na pewien czas światła w obu celach, gdyż są one połączone wspólną instalacją elektryczną. Na skutek tych czynności uzasadnionych stanem zdrowia osadzonego w sąsiedniej celi doszło do zakłócenia wypoczynku nocnego osadzonych z obu cel w tym również powoda. W październiku 2017 doszło do opóźnienia w dostawie do składnicy Aresztu Śledczego w B. środków higieny w postaci papieru toaletowego, nożyków do golenia, natomiast w styczniu 2018 doszło do opóźnienia w dostawie środków higieny w postaci kremu do golenia, pasty do zębów, w związku z czym został przesunięty przez dyrektora Zakładu Karnego w C. termin wydania środków higieny i czystości osadzonym do czasu ich wydania. Stwierdzono opóźnienia do 10 października, 7 grudnia 2017 i 12 stycznia 2018. W dniu 15 listopada 2017 roku powód M. D. zdał do magazynu zakładu karnego odzież w postaci 2 par spodenek sportowych granatowe i czarne spodnie dresowe i bluzę rozsuwaną co też pokwitował własnoręcznym podpisem na protokole. Powyższa odzież została mu uprzednio wydana na sezon

letni w związku z zadeklarowanym przez niego udziałem w zajęciach sportowych. Osadzony M. D. w trakcie pobytu w Zakładzie Karnym w C. był dwukrotnie karany dyscyplinarnie za niewłaściwe zachowanie polegające na tym, że w dniu 21 grudnia 2017 roku umieszczał żywność na kratkach okiennych oraz na zewnętrznym parapecie okna, zaś w dniu 25 grudnia 2017 roku podjął nielegalne kontakty z osadzonymi z innego pawilonu za które to przewinienie został ukarany karą łączną przez dyrektora zakładu karnego. Również w dniu 21 grudnia 2017 roku podczas zaplanowanej kontroli celi mieszkalnej powoda wykonanej przez oddziałowego stwierdzono brak odtwarzacza DVD z pilotem na którego posiadanie uprzednio zgodę otrzymał od dyrektora zakładu karnego, a który to sprzęt jak się okazało został wypożyczony przez osadzonego do innej celi numer 201b pomimo tego, że we wniosku osadzony zobowiązał się, że nie będzie przekazywał tego sprzętu osobom trzecim. Dodatkowo stwierdzono wówczas, że pilot od tego urządzenia posiada funkcję telegazety, a zatem jest niezgodny z obowiązującym porządkiem wewnętrznym. Z uwagi na powyższe okoliczności sprzęt ten został odebrany osadzonemu i zdeponowany w magazynie. Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o dokumentację złożoną przez stronę pozwaną, dokumentacją Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w B. związaną ze skargami złożonymi przez powoda, a także częściowo na podstawie zeznań powoda oraz zeznań świadków W. G., A. [ns 00:18:02.454], W. [ns 00:18:03.624], A. H., M. W. i M. B.. Sąd Rejonowy w tak ustalonym stanie faktycznym ocenił, iż w postępowaniu funkcjonariuszy służby więziennej i ewentualne również zaniechania, a więc opóźnienia w dostarczaniu środków higieny, które niewątpliwie w tym przypadku wystąpiły miały charakter jednorazowy, a zakres i sposób, zakres opóźnienia w zakresie dostarczenia czy też wykonywania obowiązków przez funkcjonariuszy służby więziennej tak jak w przypadku przekazania powodowi z opóźnieniem jednodniowym lub też maksymalnie trzydniowym korespondencji nie stanowią podstawy do przypisania odpowiedzialności Skarbowi Państwa z tytułu naruszenia obowiązków wynikających ze wskazanych w podstawie żądania przepisów jak też nie stanowią w istocie naruszenia dóbr osobistych samego powoda. Również fakt odebrania ostatecznie powodowi środka, urządzenia do odtwarzania filmów wynikał z naruszenia przez samego powoda zasad użytkowania tego urządzenia, jak również sposób wydawania odzieży, który sąd ocenił, iż jest to sposób odpowiadający wymogom przepisów zarówno wewnętrznych jak i wykonawczych i w tym zakresie ewentualne niedogodności, na które wskazuje tutaj powód są podyktowane faktem, iż powód odbywa karę pozbawienia wolności, natomiast dolegliwości, które z tego wynikają nie odbiegają od zasad przyjętych do wykonywania tejże kary w zakładach karnych. Reasumując, Sąd I instancji, iż wskazane w pozwie i w istocie bezsporne okoliczności faktyczne nie stanowią podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa. Zakład karny w C. nie podjął wobec powoda żadnych działań, który by naruszyłyby choćby zagroziły jego [ns 00:20:23.211] osobistym, a tylko takie przypadki mogłyby być podstawą do dochodzenia przez niego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przewidzianą w artykułe 448 w związku z artykułem 24 paragraf 1 kodeksu cywilnego. W okolicznościach niniejszej sprawy nie można zatem mówić o jakiegokolwiek krzywdzie, którą by poniósł powód w związku z wykonywaniem przez niego kary pozbawienia wolności w pozwanym zakładzie karnym. Wszelkie stosowane wobec niego ograniczenia wynikają z istoty kary pozbawienia wolności, która jest wobec niego wykonywana przy czym ograniczenia te stanowią swoisty, zamierzony i legalny element wykonywania tej kary. Oddaleniu podlegały wszystkie wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda już w toku procesu w piśmie z 16 marca 2018 jako zmierzające do nieuzasadnionego przedłużania postępowania. W świetle powyższego Sąd I instancji powództwo oddalił, a o kosztach procesu orzekł na podstawie artykułu 98 kodeksu postępowania cywilnego. Z tym wyrokiem nie zgodziła się strona powodowa, wnosząc apelację. Apelacja nie zawiera skonkretyzowanych zarzutów odnośnie ustaleń faktycznych, strona powodowa powołała się jedynie na i tezę, iż 8 godzin, które snu na dobę, które jest jej...mu zagwarantowane i określiła to jako swoistą świętość uznaje i wskazuje, iż taka sytuacja, kiedy ten sen został powodowi zakłócony stanowi podstawę do uwzględnienia na jego rzecz roszczenia zadośćuczynienia. Z zarzutów formalnych strona powodowa powołała się na fakt, iż nie udostępniono jej akt pomimo zgłoszonego wniosku do zapoznania się temu, ten wniosek został uwzględniony w toku postępowania przed Sądem Okręgowym, akta sprawy zostały przedstawione powodowi do zapoznania się i ewentualnie sprecyzowania zarzutów apelacyjnych. Po zapoznaniu powód ponowił jedynie wniosek dowodowy, który złożył już przed Sądem I instancji, a który został przez Sąd Rejonowy oddalony. Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji. W ocenie Sądu Okręgowego apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji słusznie pominął wnioski dowodowe w postaci zeznań świadków jako zmierzające do nieuzasadnionego przedłużania procesu przed Sądem I instancji i również nie zasły przed Sądem II instancji okoliczności, które by uzasadniały dopuszczenie tego rodzaju dowodów w postępowaniu odwoławczym. Powód nie zakwestionował żadnych ustaleń faktycznych Sądu I instancji, a jedynie dokonuje odmiennej niż Sąd

I instancji oceny i wywodzi z tych prawidłowo ustalonych faktów przed Sądem I instancji korzystne dla siebie wnioski, a w szczególności wywodzi podstawę do zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia. Należy zgodzić się zarówno z prawidłowością przeprowadzonego postępowania przed Sądem I instancji, jak i również wyprowadzonymi z tego, z tego wnioskami i zastosowaną kwalifikację prawną, która nie stanowi podstawy do, nie stanowi podstawy do uwzględnienia przedmiotowego roszczenia. Polemika zgłaszana przez powoda właściwie sprowadzała jedynie się do kwestii ograniczenia mu możliwości 8 godzinnego snu, jednakże sytuacja ta miała charakter incydentalny, powód sam nie wskazywał, aby poza ustalonym przez sąd zdarzeniem w stanie faktycznym, a więc jednorazowym kiedy wystąpiła sytuacja potrzeby reanimacji osadzonego w sąsiedniej celi, aby w innych jeszcze dodatkowo sytuacjach doszło do zakłócenia snu. Sama jednorazowa, jednorazowa taka sytuacja nie powoduje przypisania odpowiedzialności Skarbu Państwa za naruszenie praw osadzonego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności, stąd zarówno ocena materiału dowodowego jak i wyprowadzonego z niej wnioski jak i kwalifikacja prawna przedmiotowego orzeczenia zasługują na aprobatę, a zarzuty apelacji jako bezzasadne nie mogły doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku. Z tych względów na podstawie artykułu 385 kodeksu postępowania cywilnego apelację oddalił, zaś o kosztach postępowania odwoławczego orzekł na podstawie artykułu 98 kodeksu postępowania cywilnego uwzględniając, iż apelacja została w całości oddalona. Wyrok jest...

[koniec części (...)_02]